

17 - Profetens politiska skicklighet

Innehåll

- Sira-ektionen, avsnitt 17
- Profetens politiska skicklighet
- Politiken i islam
- Profetens svärd
- Islams stat
- Att lägga konstitutionen
- ("Om de som förnekade hade kämpat mot er, skulle de ha vänt ryggen och flytt")

Sira-ektionen, avsnitt 17

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn. Må Guds frid och välsignelser vara över vår mästare Muhammad, den främste av de första och de sista, och över hans familj och följeslagare. O Gud, lär oss det som gagnar oss, låt oss dra nytta av det Du lärt oss, och öka oss i kunskap. Gör våra handlingar uppriktiga för Ditt ädla ansikte.

Vi fortsätter att sitta vid bordet hos den älskade profeten Muhammad, son till Abdullah — över honom den fullkomliga bönen och friden.

Vi är fortfarande i färd med att lära känna denne älskade profet, som Gud formade under Sin omsorg för att vara vår förebild och det levande exempel vi strävar efter att efterlikna och följa i våra liv.

I tidigare gånger talade vi om några av storhetens sidor hos Guds Sändebud ﷺ: vi talade om hans administrativa kompetens, hans sociala kompetens och hans kulturella kompetens.

Och idag, med Guds tillåtelse, fortsätter vi med hans **politiska kompetens**.

Vi vill lära känna denna ädla profets personlighet från alla håll: hans administrativa sida och hans skicklighet i den, hans kulturella sida och hans förmåga i den, hans sociala sida och hans goda kontakt med människorna omkring honom, samt hans ledarskap, organisation, planering och politik — eftersom det finns vissa hatiska, illvilliga och konspirerande personer som vill förvränga denna religion, förminska den och begränsa den till enbart dyrkan.

Profetens politiska skicklighet

De förnekar att Muhammad ﷺ var en skicklig politiker och grundare av en stat som världen böjde sig inför.

De säger att han ﷺ var en religiös man, en moskéman, som inte hade något med politik, styre, samhällsfrågor eller världsliga angelägenheter att göra. Detta är en planerad konspiration för att skilja religionen från livet, för att stänga in religionen i moskéns hörn och isolera den från livets arena, och för att göra herraväldet i denna värld till någon annan än Gud.

De säger att Profeten inte hade något med politik att göra, eftersom politik är att organisera människors angelägenheter och ta hand om deras intressen internt och externt — och att han endast kom med moral och dyrkan, och att religionen begränsas till relationen med Gud.

Hur lång tid tar dyrkan för en muslim under ett dygn? Inte mer än en timme. Men de övriga tjugotre timmarna — vem ska styra dem? Vilka lagar ska reglera dem?

Dessa ynkliga människor vill att dessa timmar ska styras av **mänskliga lagar**, som inte kom annat än för att avkläda människan hennes mänsklighet och sänka henne till förnedring genom att fjärma henne från

sin Herre.

Därför sade de: Muhammad ﷺ är bärare av ett rent religiöst kall som inte har något med livet eller styrets angelägenheter att göra.

Politiken i islam

Profeten ﷺ lärde oss att **politiken i islam är en del av religionen**, och en form av dyrkan som utövas. Varje steg Profeten ﷺ tog var ett politiskt beslut.

Man kan inte avstå från politik, för Profeten kom inte med denna religion enbart för att vi ska be i moskén — utan denna religion kom för att **organisera livet** och bygga denna jord med gudomliga riktlinjer som mänskligheten aldrig kan lyckas med utan att tillämpa dem och hålla fast vid dem med kraft.

Profeten ﷺ var en statschef — men inte en statschef som bedrog, inte en som saknade planering, inte en som saknade politisk vision. Han kände människorna omkring sig, vägde personligheten framför sig, lade märke till deras förmågor.

Vi vill därför lära känna andra sidor än enbart moral och dyrkan, så att vi kan lyckas i våra liv.

Profeten ﷺ vägde personligheten framför sig, förstod skillnaderna mellan människor, kände varje persons särdrag, kände sina följeslagare och nycklarna till deras hjärtan — eftersom han föddes bland dem, levde bland dem som en av dem, delade deras sorger och glädje, och kände allas egenskaper.

Inte bara detta — han gav varje person det som passade honom, utnyttjade de förmågor som fanns hos var och en.

Varje följeslagare kunde utföra sin uppgift på bästa sätt.

Exemplen är många:

Efter slaget vid Hunayn vann han över hjärtana hos dem vars hjärtan skulle vinnas, genom att ge dem mer än andra — eftersom de nyligen hade accepterat islam och ännu inte känt trons sötma. Kärleken till pengar

dominerade deras hjärtan, så han gav dem generöst.

En av dem, Safwan ibn Umayya, sade: "Profeten fortsatte att ge mig från Hunayns byten, och han var den mest hatade av människor för mig — tills han blev den mest älskade av alla på jorden."

Han gav dem av politisk visdom.

Samtidigt gav han inte Ansar något av Hunayns byten, eftersom de var rika i sin tro. När de kände något i sina hjärtan samlade han dem, höll ett tal och tröstade dem:

"Är det inte så att ni vill att människorna ska återvända med får och kameler, medan ni återvänder med Guds Sändebud till era hem?"

De sade: "Vi är nöjda med Gud och Hans Sändebud som vår del." Och de grät tills deras skägg blev våta.

Profetens svärd

På Uhud tog Profeten ﷺ ett svärd och sade: "Vem tar detta svärd med dess rätt?"

Många kom för att ta det, men han gav det inte till någon av dem — tills Abu Dujana kom, en av de modigaste följeslagarna, och sade: "O Guds Sändebud, vad är dess rätt?"

Han ﷺ sade: "Att du slår fienden med det tills det böjs."

Abu Dujana tog svärdet och kämpade hårt.

Muslimerna segrade i början av slaget, men när bågskyttarna trotsade Profetens order vände slaget mot dem.

Då offrade Abu Dujana sig för att skydda Profeten ﷺ och gjorde sin kropp till en sköld. Han kämpade hårt och skyddade Profeten medan pilarna föll över honom.

Detta är ett exempel på Profetens kunskap om varje följeslagares förmåga.

Han visste att vissa inte klarade strid, som Hassan ibn Thabit — därför tog

han inte med honom i slaget, utan lät honom stanna med kvinnorna vid Uhud och Khandaq. Han använde hans förmåga: poesin. Hans satir mot Quraysh var hårdare än pilar.

Han visste att vissa hade goda råd, andra kunde inte leda någon annan än sig själva, och vissa kunde bara vara soldater.

Han belastade ingen över sin förmåga.

Islams stat

Profeten ﷺ utövade politik under hela sitt liv — i 23 år i Mekka och Medina.

I Mekka byggde han **trons stat i hjärtan**. När han kom till Medina byggde han **islams stat på marken**.

I Mekka planterade han tron och byggde hjärtan. I Medina byggde han staten i verkligheten.

Hans politiska skicklighet i Medina visade sig i flera saker:

1. Bygga moskén

Det första han gjorde var att bygga moskén — en plats för dyrkan, ett centrum för da‘wa, ett högkvarter för ledarskap, en plats där han mötte följeslagare och delegationer, undervisade och sände ut arméer.

2. Brödrskapet mellan Muhajirin och Ansar

Han planterade broderskap i deras hjärtan — för ingen nation kan byggas på splittring och fiendskap.

Han gjorde broderskapet i Gud starkare än blodsband.

3. Konstitutionen (al-Wathiqah)

Det tredje han gjorde var att lägga **den stora konstitutionen** för det nya samhället i Medina — över 70 artiklar för att skapa säkerhet, fred, stabilitet och samhörighet.

Denna konstitution är fortfarande en referens för moderna lagar.

I Medina fanns Aws och Khazraj — tidigare fiender — och judarna, som var kända för intriger och oro.

Att lägga konstitutionen

Sedan fanns det de utvandrade (muhajirin) som hade lämnat sina hem och sina pengar, flyende med sin religion, och de kom till Medina nedbrutna, medan fienderna omgav denna stat från alla håll och lurade på Guds Sändebud för att utplåna denna religion. Profeten, med sin skarpa blick och sin skickliga, visa politik, insåg att det var nödvändigt att lägga en **konstitution** som klargör för varje grupp i detta samhälle vilka rättigheter och skyldigheter de har — för Medinas bästa och för att skydda den från fienderna som omgav den från alla håll.

Och inte bara detta — han tog även **fördrag och löften** från judarna att de skulle hålla sig till denna konstitution och respektera den. Detta var Guds Sändebuds politik **inne i Medina**.

Men hans politik **utanför Medina**, som rörde relationerna med andra stater, var också tydlig. En muslim är medveten om det som sker omkring honom, och Profeten var en skicklig politiker i denna aspekt. Han ville ha relationer med de yttre staterna. Varför?

Eftersom han var bärare av ett budskap, och därför måste han känna till de omkringliggande staterna, deras nyheter och deras tillstånd, för att kunna kalla dem till islam. Och verkligen visade Profeten i detta område stor förmåga, framsynthet och korrekt bedömning av situationer — trots att kommunikationsmedlen var svaga och uppgiften inte var lätt.

Han tog det första steget genom att **tala direkt till kungar och stammar**. Han började skicka delegationer och sändebud från sig själv ﷺ, som bar med sig skriftliga och muntliga budskap som bar islams doft. Han skickade omkring **tvåhundra brev** till de omkringliggande folken och kallade dem till islam. Han valde sina sändebud med stor omsorg — han visste vem han sände och kände dessa personligheter väl.

Han valde rätt person för rätt uppdrag, och han utsåg vissa följeslagare för detta ändamål, såsom **Dihya al-Kalbi, Abdullah ibn Hudhafa**, och många andra. Det första av dessa brev var till **Negus (al-Najashi)**, och detta skedde i Mekka. Detta brev banade väg för att välja Abessinien som plats för muslimernas migration. Utan detta hade han inte kunnat sända muslimerna dit när Quraysh pressade dem.

Han skickade också brev till **Herakleios** och **Kisra**, Persiens kung — världens kejsare vid den tiden. Han skickade sändebud till dem och kallade dem till islam. Han skickade även till **al-Muqawqis**, kopternas ledare i Egypten. På så sätt kunde han skapa relationer med de omkringliggande folken och föra budskapet från araberna till de andra nationerna.

Hans äktenskap med **Juwairiya** i slaget mot Banu al-Mustaliq är också ett exempel. Muslimerna fick många fångar, och bland dem fanns Juwairiya. Profeten tog henne, frigav henne och gifte sig med henne. Detta blev en välsignelse för hennes folk, eftersom muslimerna frigav alla fångar från hennes stam när de hörde att hon blivit Profetens hustru. De sade: "Profetens svärfamilj kan inte hållas som fångar", och de frigav dem.

Detta blev gott för hennes folk, och efter att de hade frigivits kom de till Profeten som muslimer. Se hur han hanterade händelserna och utnyttjade dem på bästa sätt.

Även judarna vann han över genom sitt äktenskap med **Safiyya bint Huyayy**, en av judarnas ädla kvinnor. Hon brukade vara stolt över att hon var gift med Guds Sändebud. Detta mildrade judarnas hat och fiendskap.

I Egypten gav kopterna Profeten en koptisk tjänstekvinna vid namn **Mariya**, modern till Profetens son Ibrahim. Profeten gifte sig med henne och frigav henne. På så sätt öppnade han en bro av relationer mellan Egypten och Arabiska halvön.

Sedan fanns det **Hudaybiyya-fördraget**, som han slöt med Mekkas folk. När Profeten och hans följeslagare gick till Mekka för att utföra umra stoppade Quraysh dem. Som följd slöt Profeten ﷺ fred med Quraysh — inte för att han var svag eller saknade militär styrka, för Gud hade sagt:

"Om de som förnekade hade kämpat mot er, skulle de ha vänt ryggen och flytt." (Surah al-Fath)

Profeten hade alltså förmågan att bekämpa dem, men han slöt fred. Villkoren verkade inte gynna muslimerna — särskilt villkoret att den som kom till Profeten under fredsperioden utan Qurayshs tillåtelse skulle återlämnas, medan Quraysh inte behövde återlämna någon som kom till dem från Profetens följeslagare.

Detta var tungt för muslimerna, och de var nära att gå under av sorg. Omar ibn al-Khattab reste sig och sade:

”O Guds Sändebud, är du inte Guds Sändebud?” Han sade: ”Jo.” ”Är vi inte muslimer?” ”Jo.” ”Är de inte avgudadyrkare?” ”Jo.” Omar sade: ”Varför accepterar vi då förnedring i vår religion?”

Profeten ﷺ sade: **”Jag är Guds tjänare. Jag kommer inte att trotsa Honom, och Han kommer inte att överge mig.”**

Och dagarna gick, och Profeten kunde under denna period förbereda marken för islams spridning bland de andra stammarna. Många stammar gick in i islam under fredsperioden, eftersom Quraysh inte längre kunde skrämma dem. När rädslan försvann, kom folken till islam.

Fördraget ledde till **erövringen av Mekka**, eftersom Quraysh bröt fredsavtalet två år senare. Profeten gick då till Mekka med **tiotusen soldater** — medan antalet före fördraget inte översteg 1 400. Fördraget var alltså ett steg mot islams seger.

Det var en välsignelse för denna religion. Surah al-Fath uppenbarades som ett glädjebudskap till Profeten och hans följeslagare.

Efter erövringen kom **Delegationernas år**, då delegationer från hela Arabien kom till Profeten och antog islam. Islams stat spreds över världen, dess styrka ökade, och den blev en av de stora staterna innan Profeten gick till den Högste. Den blev en stat med egen struktur, erkänd av andra, fruktad och respekterad. Islam började spridas åt höger och vänster.

Hudaybiyya-fördraget hade alltså välsignelser som ingen kunde föreställa sig.

Därför bör muslimen underkasta sig Guds lag och underkasta sig Guds Sändebud. Profeten, som var stödd av uppenbarelsen, gjorde aldrig något annat än det som var till nytta för umman.

Muslimen bör därför lära känna denna personlighet, ta Profeten som sin främste ledare och följa hans väg — den enda vägen till trygghet — och lära känna Profetens personlighet och hans moral.

Dessa moraliska egenskaper var i sig själva en mirakelartad helhet. Han förenade motsatser: styrka och mildhet, fasthet och ömhet. Hans moral hade en mirakulös balans som ingen kan föreställa sig.

Därför fokuserar vissa fiender medvetet på att begränsa religionen till moral och dyrkan, så att umman blir upptagen med detta och glömmer de

andra aspekterna som är nödvändiga för religionens styrka.

Vi ber Gud att underlätta det goda för oss och att göra vår enda väg
Profetens väg.

All lovprisning tillhör Gud, världarnas Herre.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn ‘Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid‘ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)